

7. asema

Jeesus kaatuu toisen kerran

10.4.2010

Jo kaupungin muurin ulkopuolella
Jeesuksen ruumis vaipuu
heikkoudesta ja kaatuu toisen kerran
ihmisjoukon huutojen ja sotilaiden
kiusanteon ympäröimänä.

Ruumiin heikkous ja sielun
katkeruus ovat kaataneet Jeesuksen
uudelleen. Ihmisten kaikki synnit -
myös minun - painavat hänen
kaikkein pyhimmän
inhimillisyytensä taakkana.

*Meidän sairautemme hän kantoi,
meidän kipumme hän säilytti
päällensä. Me pidimme häntä
rangaistuna, Jumalan lyömänä ja
vaivaamana. Hän on haavoitettu
meidän rikkomustemme tähden,
runneltu meidän pahain tekojemme
tähden. Rangaistus oli hänen
päällensä, että meillä rauha olisi, ja
hänen haavainsa kautta me olemme
paratut (Jes. 53: 4 - 5).*

Jeesus sortuu, mutta hänen
kaatumisensa herättää meidät,
hänen kuolemansa ylösnostaa
meidät.

Meidän pahuutemme toistumiseen
Jeesus vastaa ohjaten meitä
pelastumista kohti,
anteeksiantamisen runsaudella. Ja
jotta kukaan ei luopuisi, Hän nousee
taas uupuneena syleillen ristiä.

Älkööt lankeamiset ja tappiot
erottako enää meitä hänestä. Kuten
turvaton lapsi heittäytyy isänsä

vahvaan syliin, sinä ja minä
tartumme Jeesuksen ikeeseen. Vain
tämä katumusteko, tämä nöyryys
kääntää inhimillisen heikkoutemme
jumalalliseksi voimaksi.

mietiskelyn kohdat

1. Jeesus kaatuu puun painosta... me
maailman houkutuksista.

Hän mieluummin lankeaa maahan
kuin päästää Ristin käsistään. Näin
Kristus parantaa
rakkaudettomuuden, joka kaataa
meidät maahan.

* * *

2. Tuo epätoivo... Mistä se johtuu?
Kurjuudestasi? Tappioistasi, joskus
alituisista? Suuresta, suuresta
odottamattomasta kuopasta?

Ole yksinkertainen. Avaa sydämesi.
Huomaa, ettei mitään ole vielä
menetetty. Voit jatkaa eteenpäin vielä

suuremmalla rakkaudella,
suuremmalla lempeydellä,
suuremmalla vahvuudella.

Turvaudu Jumalan lapseuteen.
Jumala on sinun kaikkein rakastavin
Isäsi. Tämä on turvasi, satama, johon
voi ankkuroitua, kävi miten kävi
tämän elämän meren pinnalla. Ja
löydät iloa, kestävyyttä,
elämänmyönteisyyttä, voiton!

* * *

3. Sanoit minulle: ”Isä, minulla
menee hyvin huonosti.”

Ja kuiskasin sinulle: ”Ota harteillesi
pala ristiä, vain pieni osa. Ja jos et
selviä edes tästä, ... jätä se kokonaan
Kristuksen vahvoille harteille. Ja
tästä lähtien, toista minun kanssani:
*Herrani, Jumalani: sinun käsiisi minä
luovutan menneen, nykyisen ja
tulevan, pienen ja suuren, vähäisen ja
runsaan, ohimenevän ja ikuisen.*”

Ja ole huoleti.

* * *

4. Jossain vaiheessa kysyin itseltäni, kumpi on suurempi marttyyriuhri: sen, joka saa kuoleman uskon tähden Jumalan vihollisten käsissä, vai sen, joka kuluttaa vuotensa työskennellen ainoana tavoitteenaan Kirkon ja sielujen palveleminen ja joka hymyillen vanhenee kulkien huomaamattomana....

Mielestäni vaatimaton marttyyriuhri on sankarillisempi... Tuo on tiesi.

* * *

5. Seurataksemme Herraa, seurustellaksemme hänen kanssaan, meidän on potkittava itseämme nöyryyden tähden, kuten tallataan viinirypäleet puristimessa.

Kun tallaamme kurjuutemme, koska sitä me olemme, silloin Hän

majoittuu mukavasti sieluun. Ikään
kuin silloin Betaniassa Hän puhuu
meille ja me Hänelle ystävien
välisessä luottamuksellisessa
keskustelussa.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
fi-fi/article/7-asema/](https://opusdei.org/fi-fi/article/7-asema/) (24.3.2026)